

Θες/νίκη 12/12/09

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΟΙΝΟΥ

Αξιότιμες/οι Κυρίες και Κύριοι,

Θέλω να συγχαρώ την ΠΑΝΕΠΟ για τη σημερινή επίκαιρη και αναγκαία παρέμβασή της στα οινικά δρώμενα της χώρας μας. Η νέα γενιά οινολόγων που αντιπροσωπεύει, προσφέρει ήδη πλούσια πράγματα στο Ελληνικό Κρασί. Ειδικότερα, θέλω να συγχαρώ τον Πρόεδρό της κο. Ταταρίδη, καθηγητή στα ΤΕΙ Οινολογίας που με πολύ κόπο αναδεικνύουν ικανά, έστω και λίγα, νέα στελέχη.

Το θέμα του εκσυγχρονισμού της Νομοθεσίας και των Ελέγχων στον αμπελοοινικό τομέα πάει να μας στοιχειώσσει.

Κάθε φορά το υποδείχνουμε ως επείγουσα προτεραιότητα των πολιτικών που χαράσσονται (ή δεν χαράσσονται πια πολιτικές στη χώρα μας;) και παρ' όλα αυτά, στοιχειώδεις προτάσεις καρκινοβατούν.

Συνεχίζουμε όμως να πιστεύουμε ότι, όπως η οινική τεχνολογία διαδόθηκε γρήγορα στη χώρα μας με την πιο σύγχρονη μορφή της τις δύο δεκαετίες που μας πέρασαν, ακριβώς γιατί το παλιό ήταν πολύ καθυστερημένο, έτσι και στη **Νομοθεσία** και στους **Ελέγχους** είναι δυνατό να περάσουμε σε σύγχρονες δομές και αντιλήψεις, αφού υπάρχουν μόνο σάπια σανίδια του παρελθόντος οικοδομήματος.

Μία βασική παρατήρηση είναι ότι η ανάγκη θεσμοθέτησης ή ανανέωσης Νόμων και της λειτουργίας Ελέγχων στη χώρα μας διαπερνά **όλο το φάσμα**: από το φυτώριο, το αμπέλι, το κρασί, την ετικέτα, μέχρι τη διακίνηση και την αγορά.

Ξεκινάμε από την απουσία Νομοθεσίας για τη διαδικασία Κλωνικής Επιλογής των (ελληνικών) ποικιλιών αμπέλου και την έλλειψη πιστοποίησης υγιών φυτών, περνάμε μέσα από τη ξεπερασμένη νομοθεσία των αμπελουργικών ζωνών- όπου η άρδευση απαγορεύεται ακόμα και στις ξηροθερμικές συνθήκες της χώρας μας και οι αποδόσεις επαναλαμβάνονται μονότονα στα 1200 κιλά ανά στρέμμα χωρίς κανέναν έλεγχο στη συνέχεια- για να φθάσουμε στις ετικέτες που ο καθένας μπορεί να γράφει σχεδόν ό, τι

Θες/νίκη 12/12/09

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΟΙΝΟΥ

θέλει και τις πλαστικές φιάλες που δεν γράφουν τίποτε.. και από το χρώμα καταλαβαίνεις ότι μάλλον για κρασί πρόκειται.

Θέλω να πω ότι ο χώρος των ελέγχων είναι πολύ μεγάλος και γίνεται ακόμα μεγαλύτερος εάν δούμε τις διαστάσεις του προϊόντος «κρασί», στο οποίο θέλουμε να ελέγξουμε αφ' ενός την ασφάλειά του ως τροφίμου, που είναι μη διαπραγματεύσιμη προϋπόθεση, αφ' ετέρου την ποιότητά του, ξέροντας ότι η ποιότητα είναι μία σύνθετη αξία που περιλαμβάνει τόσο τα γευστικά και άλλα χαρακτηριστικά του προϊόντος όσο και τις διαδικασίες παραγωγής του, τον τρόπο που παρουσιάζεται στον καταναλωτή και τις καινούριες διαστάσεις σε σχέση με τους περιβαλλοντικούς όρους, την αειφορία κ.ό.κ.

Όπως μας θύμισε η Επίτροπος κα. Boël στη Σαντορίνη, ο μεγάλος Έλληνας φιλόσοφος Αριστοτέλης είπε κάποτε: « *Η ποιότητα δεν είναι μία πράξη, είναι μία συνήθεια*». Η ποιότητα λοιπόν συνδέεται με την παράδοση και η παράδοση, ως γνωστόν, δημιουργείται μέσα από την πειθαρχία με την οποία δουλεύουν καταρχήν οι πρωτοπόροι δημιουργοί έτσι ώστε να οικοδομηθεί αυτή η συνήθεια, βοηθούμενοι βέβαια από τις κανονιστικές πολιτικές και ελέγχους. Σε μία παγκοσμιοποιημένη αγορά του πλέον χαμηλού κόστους, χρειαζόμαστε πολιτικές και ελέγχους που θα βοηθήσουν αμπελουργούς και οινοποιούς να ωφεληθούμε από την «τυπικότητα» και την αυθεντικότητα των κρασιών μας ως ένα βασικό κλειδί της ποιότητας.

Έτσι λοιπόν, εάν αφήσουμε πίσω τη μη διαπραγματεύσιμη ασφάλεια του προϊόντος για τον καταναλωτή, ασφάλεια που εύλογα ελέγχει ο ΕΦΕΤ (και το Γενικό Χημείο του Κράτους όσον αφορά στα αναλυτικά στοιχεία και άλλους όρους), ξεδιπλώνεται μπροστά μας το μεγάλο κεφάλαιο **της πολιτικής ποιότητας** του αμπελοοινικού τομέα στο σύνολό του.

Αυτή η επιδίωξη της ποιότητας αποτελεί ζωτικής σημασίας στοιχείο της στρατηγικής του τομέα στην Ελλάδα και στις παγκόσμιες αγορές. Είναι ανάγκη να κινηθούμε σε δύο άξονες:

Θες/νίκη 12/12/09

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΟΙΝΟΥ

A) Δημιουργία και προσφορά προϊόντων με ποιοτικά χαρακτηριστικά που ζητούν οι καταναλωτές και

B) Παροχή σαφούς πληροφόρησης στους πελάτες μας σχετικά με τα ποιοτικά χαρακτηριστικά των προϊόντων. Αν οι αγοραστές και οι καταναλωτές δε διαθέτουν ακριβή, ουσιαστική και εγγυημένη πληροφόρηση για τα χαρακτηριστικά αυτά και τις μεθόδους παραγωγής τους, δεν μπορούμε να περιμένουμε να πληρώσουν λογικό τίμημα για την αντίστοιχη ποιότητα.

Σ' αυτήν την κατεύθυνση, η **απλοποίηση** των διαφόρων ταξινομήσεων της νομοθεσίας και της ορολογίας θα βοηθήσει στην **ενημέρωση** και στην **βελτίωση της επικοινωνίας** μεταξύ παραγωγών και καταναλωτών για τα χαρακτηριστικά ποιότητας των κρασιών μας, ενημέρωση που είναι όρος επιβίωσης του τομέα.

Όσον αφορά αυτή καθ' εαυτήν την ποιότητα των προϊόντων μας είτε περιγράφεται από τις ΠΟΠ και ΠΓΕ, είτε από τις Παραδοσιακές Ενδείξεις, είτε από την ορεινή και νησιωτική αμπελουργία, είτε από τα ιδιόκτητα κτήματα, είτε από τις βιολογικές ή οργανικές πρακτικές καλλιέργειας, χρειάζεται να οριστεί από ένα σύγχρονο και λιτό πλαίσιο (το πλαίσιο της ΚΟΑ είναι υπεραρκετό έτσι ώστε μία απλή μεταφορά του εδώ είναι σε θέση να κατεδαφίσει τα Βασιλικά Διατάγματα του 1970) και στη συνέχεια το πλήρες σύστημα ελέγχων της ποιότητας (και της ελληνικότητας) των προϊόντων μας να περάσει (όπως γίνεται σε όλα τα οινοπαραγωγά κράτη, παλιά και νέα) σ' έναν **Εθνικό Οργανισμό Αμπέλου και Οίνου**, αυτόνομο, υπό την εποπτεία του ΥπΑΑΤ, με Διεπαγγελματικό Συμβούλιο και ουσιαστική επάνδρωσή του με στελέχη αιχμής στο αμπέλι, στο κρασί, στους ελέγχους, στη διακίνηση, στην προβολή και προώθηση των προϊόντων και στην έρευνα.

Επιπλέον, ένας τέτοιος οργανισμός θα μπορέσει να βοηθήσει την οργάνωση και τους ελέγχους των ζωνών ΠΟΠ και ΠΓΕ καθώς επίσης να κινητοποιήσει και όλα τα

Θες/νίκη 12/12/09

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΟΙΝΟΥ

οινοποιεία του κλάδου σε κατευθύνσεις αυτορρυθμισμού με πρότυπα εμπορίας που θ' ανεβάσουν ποιοτικά το Ελληνικό Κρασί.

Είναι σαφές πως δεν υπάρχουν άλλα περιθώρια. Ο ελληνικός αμπελώνας έχει μείνει ο μισός μέσα σε 30 χρόνια. Πρέπει όλοι μας, Υπουργείο και Φορείς, να κάνουμε τώρα τις μεγάλες προσπάθειες ώστε να επιτύχουμε εγγυημένη ποιότητα σε όλα τα στάδια της παραγωγής και της διακίνησης, με αξιόπιστους ελέγχους και έτσι να επανατοποθετήσουμε το Ελληνικό Κρασί μέσα στο παγκόσμιο πλέον ανταγωνιστικό γήπεδο της ποιότητας.

Μέσα στην καινούρια πραγματικότητα της χώρας μας, όπου έγινε φανερό ότι τα ψέματα τελείωσαν, ελπίζουμε πως και το ΥπΑΑΤ θα ξεπεράσει τις χρόνιες αγκυλώσεις και την αδράνεια αλλά και το ένστικτο αυτοσυντήρησης των υπαρχουσών δομών, έτσι ώστε να κάνουμε τ' αναγκαία βήματα εμπρός.

Καλή Συνέχεια..

Άγγελος Ρούβαλης

Πρόεδρος ΣΕΟ